

Socialministerens bemærkninger til henvendelse til folketingets socialudvalg af 12. oktober 1973 fra fhv. socialdirektør Orla Jensen og socialdirektør Jørgen Kock, Århus.

Henvendelsens side 1-8 beskæftiger sig med bistandslovforslagets refusionsregler.

Der argumenteres for:

1) Indførelse af procenttilskud fra staten til aflønning af personer, der udfører rådgivende, opsøgende, pædagogisk eller socialmedicinsk arbejde.

2) Amtskommunal finansiering af udgifterne ved driften af rådgivningscentre for børn og unge.

3) Indførelse af en betalingstakst for kommunerne ved anbringelse af børn og unge i døgninstitutioner samt statsfinansiering af den del af hjemmets driftsudgifter, der ikke dækkes af betalingstaksten.

4) Fastsættelse af en betalingstakst for kommunerne ved henvisning af personer til revalideringsinstitutioner m. v. og amtskommunal finansiering af den del af institutionernes driftsudgifter, der ikke dækkes af takstbetaling m. v.

5) Indførelse af en regel om, at der inden for rammerne af en særlig bevilling på de årlige finanslove kan ydes tilskud til sociale forsøgsordninger, der iværksættes af kommuner eller private foreninger og institutioner.

Ad 1). For så vidt angår rådgivning, henvises til svaret på udvalgets spørgsmål 124. For så vidt angår opsøgende arbejde i forhold til pensionister, er det hensigten at videreføre det princip, der er fastlagt i socialministeriets cirkulære af 18. december 1972 om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister, pkt. 11, således at sådan virksomhed henføres under reglen i bistandslovforslagets § 60 om omsorgsarbejde med adgang til samme refusion som for kommunernes øvrige udgifter til ydelser efter lovforslaget.

Ad 2). Der henvises til svaret på spørgsmål 28, hvorefter rådgivningscentrene skal drives i forbindelse med *amtskommunens socialcentre*. Denne fælles drift må antages at nedbringe kommunernes udgifter ved at henvide et barn eller en ung til et rådgivningscenter.

Ad 3). Den finansieringsordning, der foreslås indført i forhold til børne- og ungdomshjemmene, svarer til den ordning, som efter loven om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister gælder for plejehjem, hvis beboere må anses for fuldt så personale- og udgiftskrævende som klientelet på børne- og ungdomshjemmene. Da den almindelige tendens inden for reglerne om refusion fra staten går i retning af at indskrænke de områder, hvor staten yder direkte tilskud til et bestemt formål (til fordel for tilskud, der fordeles efter objektive udgiftsbehovskriterier), vil det næppe være hensigtsmæssigt i lovforslaget at indføre en regel om direkte statstilskud til børne- og ungdomshjemmene. En sådan regel ville være af samme art som de tilskudsregler i loven om børne- og ungdomsforsorg, man gennem lovforslaget har tilsigtet at afskaffe.

Ad 4). Også for revalideringsinstitutionerne foreslås en ordning, der svarer til den gældende ordning for plejehjemmene. Lovforslagets finansieringsbestemmelser er i øvrigt — som anført i de almindelige bemærkninger — udarbejdet ud fra de forudsætninger, at amtskommunerne kun skal deltage i finansieringen, for så vidt angår forsorgshjemmene, hvis beboere ofte ikke hører til i nogen bestemt kommune.

Ad 5). Den skitserede ordning er omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 133. Når der alligevel skal søges bevilling på de